

[Landbrugsministeren.]

ning over for Arbejderne. Det kan jeg ikke forstaa, at man vil gøre i en Situation som den nuværende. Jeg vil yderligere tilføje, at hvis man har til Hensigt ved den Ændring, som man bebuder at ville foreslaa, at søge at komme de højeste Lønninger, der betales for det paagældende Arbejde, til Livs, saa opnaar man netop slet ikke det ved Gennemførelsen af denne Ændring, for hvor man har tariffmæssig Betaling, fordi man har Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, der berører dette Ændringsforslag jo slet ikke Forholdet; det er kun de Egne af Landet, hvor der betales en Løn, der ligger under Overenskomsterne, som vil blive berørt af Ændringen, og det vil altsaa sige, at kun i de Tilfælde, hvor der betales den allerlaveste Løn, gives der ved Gennemførelsen af Ændringsforslaget en Mulighed for at trykke Lønnen yderligere ned. Derfor vilde jeg meget beklage, hvis de to Partier ved at fastholde et saadant Forslag vil standse dette meget frugtbringende og udmærkede Arbejde, der er paabegyndt i det sidste Aar til Gavn ikke alene for Landboerne og for Arbejderne, men for hele Samfundet. Det vilde jeg i høj Grad beklage, og jeg tror, at de Tusinder af Landmænd, som venter paa Lovens Fortsættelse og Udvidelsen af Bevillingen, ogsaa i høj Grad vilde beklage det.

Johs. Clausen: Til det ærede 11te Medlem for 6te Kreds (Kr. Johansen) og det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) vil jeg gerne gøre en ganske kort Bemærkning. I øvrigt finder jeg ikke Anledning til at følge de Udtalelser, som det ærede 11te Medlem for 6te Kreds fremsatte; Lejligheden er jo ikke til at slaa paa politisk Stortromme, særlig da Arbejdet skal gøres i et Udvalg og vi fra alle Sider er enige om, at vi vil se at naa til et Resultat, som kan være alle tjenligt. Jeg vil blot gøre den Bemærkning til begge de to ærede Medlemmer, at Loven staa og falder jo slet ikke med den Ændring, som er foreslaaet i Folketinget af Venstre og de Konservative. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds indrømmer det selv, naar han siger, at man betaler netop ude omkring i Landet den paa Egnen gængse Pris. Det er det, man gør mange Steder, men vi vil ikke have denne Regel bundet, vi vil hellere have det saadan, at de mange Forskelligheder, som Arbejdets Udførelse betinger rundt om paa de forskellige Ar-

bejdspladser i Landet, kan komme til Udtryk, og at man ikke binder sig nøjagtigt til en Tarif. Vi er altsaa af ganske den samme Mening, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds gjorde sig til Talsmand for, at dette gør man mange Steder, og rundt om er der udført store Grundforbedringsarbejder til den paa Egnen gængse Pris uden om Tarifferne. Derfor hører det ingen Steder hjemme at slaa dette op til et stort Brød og sige, at man ved denne Ændring vil slaa Loven i Stykker.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at hele Udvalget i Folketinget har gjort den Bemærkning i Betænkningen, at Udvalget er i øvrigt enigt om at udtale, at det maa være en Forudsætning, at Laanene ydes til Grundforbedringsarbejder, som kan ventes at ville forrente sig i den kommende Tid." Det er en Side af Sagen, som jeg ogsaa mener man maa tage i Betragtning, særlig som hele Situationen har udviklet sig i det sidste Aar. Jeg erkender, og mit Parti erkender, at Loven har betydelig Berettigelse, og vi vil gerne være med til at fremme den, men vi maa fastholde vore Synspunkter paa dette bestemte Omraade, og jeg vil endnu en Gang udtale Haabet om, at man kan naa til et heldigt Resultat af det Udvalgsarbejde, som nu skal gøres.

Kr. Johansen: Med Hensyn til det Spørgsmaal, der er rejst, om Arbejdet kan betale sig, vil jeg kun sige, at det, at Loven er benyttet i saa stor Udstrækning, er jo Udtryk for, at mange Landmænd i hvert Fald mener, at det kan betale sig, og det vil sikkert ogsaa vise sig at være rigtigt. Det, der sker ved denne Lovgivning, er jo ikke, at man faar frembragt overflødige Afgrøder, men at man ved en Forbedring af Jorden bliver i Stand til at avle f. Eks. værdifulde Græsafgrøder og derved spare paa de fremmede Foderstoffer, som man nu i saa stor Udstrækning benytter inden for Landbruget. Det er sikkert det, der ligger bagved, naar Loven benyttes af saa mange, som Tilfældet har været i det sidste Aar.

Til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Venstre gjorde nu til Slut, vil jeg sige, at dersom han kun ønsker at faa ligesom understreget og stadfæstet, hvad der allerede er gældende, saa forekommer det mig i og for sig ret overflødig. Jeg har nu det Indtryk, at det, man vil, er noget ganske andet end at holde sig til det, der er gældende, nemlig